

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

17 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 20 ianuarie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și avocatul Botnari Mariana în numele inculpatului

Ghibadulin Stanislav Iosif, născut la 11 iulie 1990, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Hristo Botev 23, ap.115.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 12.12.2014 - 20.01.2016;
2. Instanța de apel: 05.05.2016 - 23.05.2016;
3. Instanța de recurs: 13.07.2016 - 17.08.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 20 ianuarie 2016, Ghibadulin Stanislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Botnarencu Romeo în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ghibadulin Stanislav și Botnarencu Romeo, la 28 februarie 2014, ora 14.00, aflându-se pe str.Alexandru Marinescu 38, mun.Chișinău, fiind împreună și după o înțelegere prealabilă, inclusiv și cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, care reprezintă activiștii mișcării de combatere a pedofiliei „Оккупай-педофиляй Молдова”, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, au aplicat violență fizică în privința lui Muranov Vitalie, manifestată prin aplicarea multipleror lovituri cu pumnii în regiunea toracelui, fiind electrocutat de trei ori cu electroșocherul și amenințat cu aplicarea unui pistol de model „Байкал”, impunându-l să recunoască că este pedofil, fiind înjosit și numit cu cuvinte necenzurate, iar printr-un cinism și obrăznicie deosebită, Ghibadulin Stanislav ținându-l cu picioarele de umeri efectua acțiuni idecente.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul M.Botnari în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care S.Ghibadulin să fie achitat, invocând că a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece instanța nu a cercetat probele prezentate și nu le-a apreciat corect; nu a fost dovedită vinovăția

inculpatului; nefolosirea armei de către inculpat este confirmată și prin declarațiile părții vătămate; declarațiile martorului C.Roșca demonstrează nevinovăția inculpatului; procesul-verbal de ridicare a CD-ului din 20.10.2014 urmează a fi exclus, deoarece nu se cunoaște proveniența lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, a fost admis parțial apelul avocatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care S.Ghibadulin a fost condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui S.Ghibadulin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, corect stabilind circumstanțele de fapt și vinovăția lui, just încadrând în drept acțiunile acestuia.

La fel, instanța de apel a menționat că vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate este integral dovedită prin probele cercetate și verificate în cadrul ședințelor de judecată, și anume declarațiile inculpaților S.Ghibadulin și R.Botnarencu, ale părții vătămate V.Muranov, a martorului C.Roșca și actele cauzei - procesele-verbale de examinare a unui suport CD cu tabel fotografic, anexat la plângerea lui V.Muranov cu imagini video, de ridicare a CD-ului cu înregistrările video din 04.12.2014, mijlocul material de probă un suport CD examinat la 20.10.2014 cu imagini video și SD-uri cu înregistrări video de la conferința de presă Genderdos-M din 25.11.2014, de percheziție din 26.11.2014, potrivit căruia la R.Botnarencu a fost depistat și ridicat o armă de model Valtro, un magazin, două cartușe și permis de port armă.

Reținând aceste probe, instanța a constatat că fapta incriminată inculpatului S.Ghibadulin a fost săvârșită de acesta, iar argumentele apărării, precum că nu a fost dovedită vinovăția acestuia, că prima instanța și-ar fi bazat concluziile doar pe declarațiile părții vătămate, care sînt contradictorii și nu coroborează cu alte probe, astfel că urmau a fi apreciate critic, le-a considerat neîntemeiate, pe motiv că acestea sînt veridice, coroborînd între ele și fiind susținute și confirmate prin probele administrate, completîndu-se reciproc, declarații ce au fost date de partea vătămată sub jurămînt, fiind avertizat de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații nu sînt.

De asemenea, nu au fost reținute ca plauzibile nici argumentele apărării, precum că CD-ul cu imagini video din 20.10.2014 anexat la plângerea părții vătămate este o probă care nu are indicată sursa provenienței acestuia, urmînd a fi considerată nulă, or, instanța de apel a menționat că anume prin această probă au fost identificate persoanele care au săvârșit printr-un cinism și obrăznicie deosebită infracțiunea de huliganism.

La fel, instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinei de către inculpat se apreciază de instanță drept o metodă de apărare, ca o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, folosindu-se de dreptul lui procesual de a nu recunoaște vina, și nu echivalează cu achitarea inculpatului, ceea ce rezultă că argumentele invocate de apărător nu pot fi reținute.

În același rînd, instanța de apel a menționat că, prima instanța i-a aplicat inculpatului o pedeapsa prea aspră, astfel ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea,

de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, a considerat că sînt întrunite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal, care reglementează condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pe motiv că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită. Instanța de apel a considerat admisibil de a-i acorda, în limitele legii, o șansă inculpatului de a se reabilita față de societate pentru fapta comisă, considerînd că pedeapsa își va atinge scopul de corectare și reeducare, și care este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul C.Miron și avocatul M.Botnari în numele inculpatului, care au solicitat:

- procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocînd că hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pedeapsa aplicată inculpatului nu a fost individualizată conform prevederilor legale, fiind ignorate criteriile prevăzute de art.7, 61, 75 Cod penal; inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, astfel neîntemeiat au fost aplicate în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal;

- avocatul M.Botnari în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt ce constă în interpretarea incorectă și eronată a probelor administrate în temeiul cărora și-a întemeiat soluția; în acțiunile inculpatului lipsesc semnele calificative ale infracțiunii incriminate cum ar fi încălcarea ordinii publice, amenințarea de aplicarea violenței, acțiuni deosebit de obraznice.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procurorul C.Miron.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui S.Ghibadulin în baza art.287 alin.(3) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a casat sentința și i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a închisorii, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art.90 Cod penal, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agradează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textul deciziei contestate, Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de persoana inculpatului S.Ghibadulin, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Astfel, instanța de apel corect a concluzionat că este irațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii, considerând posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolarea lui de societate și, cu referire la art.90 Cod penal, just a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă. Instanța de apel a conchis că această pedeapsă va contribui la corectarea inculpatului, precum și la prevenirea săvârșirii de către acesta a altor acțiuni infracționale sau de alt ordin, dînsul fiind sub supravegherea organelor competente și sub pericolul de a executa pedeapsa cu închisoare real, stabilită în caz dacă va mai admite acțiuni ce sînt incompatibile cu ordinea stabilită de lege.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 4 ani stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Argumentul procurorului referitor la faptul că cauza s-a examinat în lipsa lui S.Ghibadulin, astfel acesta se eschivează de instanța de judecată și urmează a fi aplicată pedeapsa închisorii, nu poate fi reținut. Instanța de apel a dat apreciere tuturor probelor, a luat în considerație gravitatea infracțiunii comise și a ținut cont de persoana inculpatului, considerând că suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate, își va atinge scopul. Mai mult, conform art.66 alin.(2) pct.23) Cod de procedură penală, participarea la judecarea cauzei în primă instanță și în ordine de apel, este un drept al inculpatului, iar conform materialelor cauzei drepturile și interesele acestuia au fost reprezentate de către apărătorul său.

La fel, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui S.Ghibadulin, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise, fiind individualizată potrivit prevederilor legale.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul M.Botnari în numele inculpatului S.Ghibadulin.

Avocatul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, și anume declarațiile părții vătămate V.Muranov, care a relatat că a fost agresat fizic de către inculpați, electrocutat cu electroșocherul și amenunțat de către R.Botnarecu cu un pistol, a inculpaților S.Ghibadulin și R.Botnarecu, a martorului C.Roșca și actele cauzei – procesele-verbale de examinare a obiectului cu tabel fotografic din 20.10.2014, 01.12.2014, 05.12.2014, de percheziție din 26.11.2014, de ridicare din 04.12.2014, mijlocul material de probă un suport CD examinat la 20.10.2014.

Toate aceste probe au fost verificate sub aspectul pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, conform cărora cert s-a constatat faptul săvârșirii de către S.Ghibadulin a infracțiunii imputate, astfel concluzia despre vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, este justă și întemeiată.

Prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii menționate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acesteia, a fost demonstrată prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată.

Argumentele recurentului, precum că instanțele de fond la pronunțarea hotărârilor au luat în considerație doar declarațiile părții vătămate, sînt neîntemeiate, deoarece instanțele și-au bazat concluziile privind vinovăția inculpatului reieșind din probele administrate și cercetate în ședințele de judecată, și anume declarațiile atât ale părții vătămate V.Muranov, cât și a martorului C.Roșca, care a declarat că întîlnindu-se cu S.Ghibadulin acesta era cu vreo 5 persoane și din discuția cu dînsul a înțeles că așteaptă un potențial pedofil. Mai mult, declarațiile inculpatului vin în contradicție și cu conținutul procesului-verbal de examinare a CD-lui din 20.10.2014 cu tabelul fotografic anexat la plîngerea lui V.Muranov, în care sînt redată imaginile video cu cîteva persoane pe str.Alexandru Marinescu 38, mun.Chișinău, și anume partea vătămată în preajma căruia se aflau S.Ghibadulin și R.Botnarecu, care manifestau un comportament obraznic, încălcînd ordinea publică, impunînd partea vătămată să recunoască ca are o altă orientare.

Prin urmare, cert s-a constatat că inculpatul, prin acțiunile sale a încălcat grosolan ordinea publică, cu acostarea jignitoare a părții vătămate, acțiuni ce au încălcat normele etice, tulburînd ordinea publică și liniștea persoanelor.

Astfel, instanța de recurs atestă că argumentele recurentului, precum că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, nu pot fi reținute, dat fiind că instanțele de fond corect au conchis că prin probele sus menționate se confirmă vinovăția acestuia.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului referitor la faptul că procesul-verbal de examinare a CD-ul cu imagini video din 20.10.2014 nu ar conține probe ce ar indica sursa provenienței acestei înregistrări, considerînd-o ca o probă nulă. În acest sens, instanțele de fond au menționat că, anume prin această probă au fost identificate persoanele care au săvîrșit printr-un cinism și obraznicie deosebită, cu aplicarea armei, infracțiunea de huliganism, impunîndu-l pe V.Muranov să recunoască că are o altă orientare. La fel, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin intenție directă, or nu există conduită umană care să nu fie

motivată. Ce ține de procesul-verbal de examinare a CD-ului de la conferința de presă Genderdoc-M și CD-ul propriu zis, această probă a fost examinată în ansamblu cu alte probe, fiind apreciată sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Neîntemeiat consideră Colegiul și argumentul avocatului, precum că inculpații nu au folosit arma în timpul incidentului, deoarece acestea se combat prin declarațiile părții vătămate, care a susținut că S.Ghibadulin era cu electroșocherul și a fost amenințat cu pistolul pe care îl avea R.Botnarencu asupra sa, iar acesta din urmă a declarat că nu ține minte dacă a avut arma în acea zi la dânsul, însă câte odată o poartă cu el (f.d.192, v.2). Ce ține de confuzia părții vătămate în legătură cu tipul armei, instanța remarcă că acesta nu este expert în domeniu pentru a da caracteristici concrete și a stabili dacă arma a fost una de foc sau de gaze, dânsul a caracterizat-o vizual.

Totodată, Colegiul penal atestă că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea sa, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sînt vădit neîntemeiate.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul M.Botnari în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin și avocatul Botnari Mariana în numele inculpatului Ghibadulin Stanislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2016, în cauza penală în privința lui Ghibadulin Stanislav, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu